

Спогади

Sudno

На 602-му не спить
2006-й Новий рік
Трамвай, що під моїм вікном
На нове коло йде

А за вікном похмурий день
Вдихає пар з моїх легень
Так легко і так боляче
Втрачати в собі це

В собі це зберегти
Так важко іноді
Коли спливають, наче дим
Дні. літа, роки
Візьмуть мене на руки
І знову віднесуть туди
Ті спогади

865-й кілометр
ПАЗ 672-й кільцевий
Так хочем встигнути до смерті
У перегонах, хто живий

А за вікном там дощ іде
Знайти у натовпі себе
Так важко і так боляче
Втрачати в собі це

В собі це зберегти
Так важко іноді
Коли спливають, наче дим
Дні. літа, роки
Візьмуть мене на руки
І знову віднесуть туди
Ті спогади